

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า รวดเร็วและดีมาน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ แต่ในบรรดาปัจจัยที่สำคัญเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าปัจจัยทางด้าน “ทรัพยากรมนุษย์” (Human Resources) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งการพัฒนาประเทศ การที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิ โดยเฉพาะในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาทั้งปวง เด็กปฐมวัยจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าหากได้รับการพัฒนารอบด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมจะสร้างเสริมให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ (ปัทมา คุณเวทย์วิริยะ, 2548, หน้า 1) และเป็นที่ยอมรับเช่นกันว่า สิ่งที่จะต้องริเริ่มบุกเบิก และเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศดีมีคุณภาพ ต้องผ่านกระบวนการหรือเครื่องมือสำคัญก็คือ การศึกษา (Education) โดยการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จนั้นควรเริ่มจากระดับปฐมวัย เพราะเป็นการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสมให้กับเด็กอายุ 2 - 6 ปี ซึ่งเป็นวัยที่เด็กมีการพัฒนาทุกด้าน ทั้งร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งความคิดสร้างสรรค์อย่างรวดเร็วที่สุด และพัฒนาได้สูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 5)

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาก่อนภาคบังคับที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในอันที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัย ได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยซึ่งหมายถึงเด็กที่มีอายุระหว่าง 0 - 6 ขวบนั้น เป็นวัยที่มีการพัฒนาของพัฒนาการทุกด้าน เจริญเติบโตในอัตราที่สูงที่สุด โดยเฉพาะในระบบประสาทและสมองซึ่งเจริญเติบโตถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ เป็นระยะที่เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่เมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องนักจิตวิทยาและนักการศึกษาทั่วไปต่างเชื่อว่า ประสิทธิภาพที่เด็กปฐมวัยได้รับ เป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาการทุกด้านต่อเนื่องไปจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การวางรากฐานให้กับเด็กปฐมวัยจึงเท่ากับเป็นการเตรียมและสร้างพลเมืองที่ดีมีคุณภาพให้กับประเทศชาตินั่นเอง กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยคือการสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้เจริญเติบโตถึงขีดสุดของศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้

ชีวิต โดยคุณสมบัตินี่มุ่งสร้างเสริม คือ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มคุณธรรมจริยธรรม วิถีชีวิตไทย สิ่งแวดล้อม และค่านิยม ความเสมอภาค ดังนั้น การจัดการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นการวางรากฐานเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์อีกทั้งยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจัดการศึกษาของมนุษย์

ในประเทศไทย ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศมาตั้งแต่จัดเริ่มต้นแห่งวิวัฒนาการของการศึกษาไทย ภายในช่วงเวลาที่ผ่านมากการศึกษาเอกชนได้รับความนิยมและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในทุกระดับ การศึกษาเอกชนจึงได้รับยอมรับว่ามีบทบาทสำคัญในการช่วยจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของเอกชนและความจำเป็นในการพัฒนาประเทศในแง่ที่เป็นการเพิ่มโอกาสและทางเลือกของการรับการศึกษาทดแทนส่วนที่รัฐจัดได้ไม่เพียงพอ รวมทั้งมีบทบาทในการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และการสงเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะวิกฤตของประเทศในแง่ความจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560, หน้า 2)

การจัดการศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพซึ่งแสดงว่าประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษาและบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เป็นผู้มีความสำคัญ ควรที่จะส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก และให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ มีการพัฒนาเด็ก โดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย มีการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก และประสานความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณธรรม จริยธรรมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัว และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ศตพร ทัฬหณะ, จรัส อติวิทยากรณ์ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, 2556, หน้า 291)

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวไว้ในข้างต้น จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ของโรงเรียน ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง จะต้องมีส่วนร่วมกันโดยตรงในการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย ประกอบกันกับการจัดทำหลักสูตรที่ดีของสถานศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีต่าง ๆ ในการดำเนินงานและการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยของแต่ละโรงเรียนล้วนมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จของการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานของครู และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อีกทั้งยังสามารถนำข้อมูลมาใช้

ในการพิจารณาหาแนวทางในการจัดการศึกษาที่ช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้

1. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. แนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัย

3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

6. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก

2. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัย มีความแตกต่างกัน

3. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่อยู่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนที่แตกต่างกัน

4. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูปฐมวัยที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน

5. การดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก

ความสำคัญของการวิจัย

จากผลการศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดนครพนม คาดว่าจะได้ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโรงเรียนเอกชนที่บริหารจัดการศึกษาปฐมวัย ว่าการดำเนินการจัดการศึกษากับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนมมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อให้เกิดผลสำเร็จต่อสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และส่งเสริมมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติเพื่อคุณภาพชีวิตเด็กให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นถึงการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเอกชน
2. ผลการศึกษาจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาเอกชน
3. สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้บริหารและครูในหน่วยงานได้เข้าใจแนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้คือ

1.1 การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 36 - 86)

1.1.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.1.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

1.1.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

1.2 ความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด

นครพนม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 9 - 10) ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

1.2.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

1.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

1.2.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

2.1.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

2.1.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครพนม ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 125 คน จาก 21 โรงเรียน โดยมี ผู้บริหาร จำนวน 31 คน และครูปฐมวัย 94 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูปฐมวัย ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 101 คน จาก 21 โรงเรียน โดยมีผู้บริหาร จำนวน 31 คน และครูปฐมวัย 70 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของเคร็จซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด 2557, หน้า 43) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพของบุคคล แบ่งเป็น

3.1.1.1 ผู้บริหาร

3.1.1.2 ครูปฐมวัย

3.1.2 ลักษณะการเปิดสอน

3.1.2.1 อนุบาลอย่างเดียว

3.1.2.2 อนุบาลและชั้นที่สูงกว่า

3.1.2 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.2.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.2.2 ระหว่าง 10 - 20 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 20 ปี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 การดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

3.2.1.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

ประสิทธิผล

ประสิทธิผล

3.2.1.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิด

3.2.1.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3.2.2 ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่

3.2.2.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

3.2.2.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้

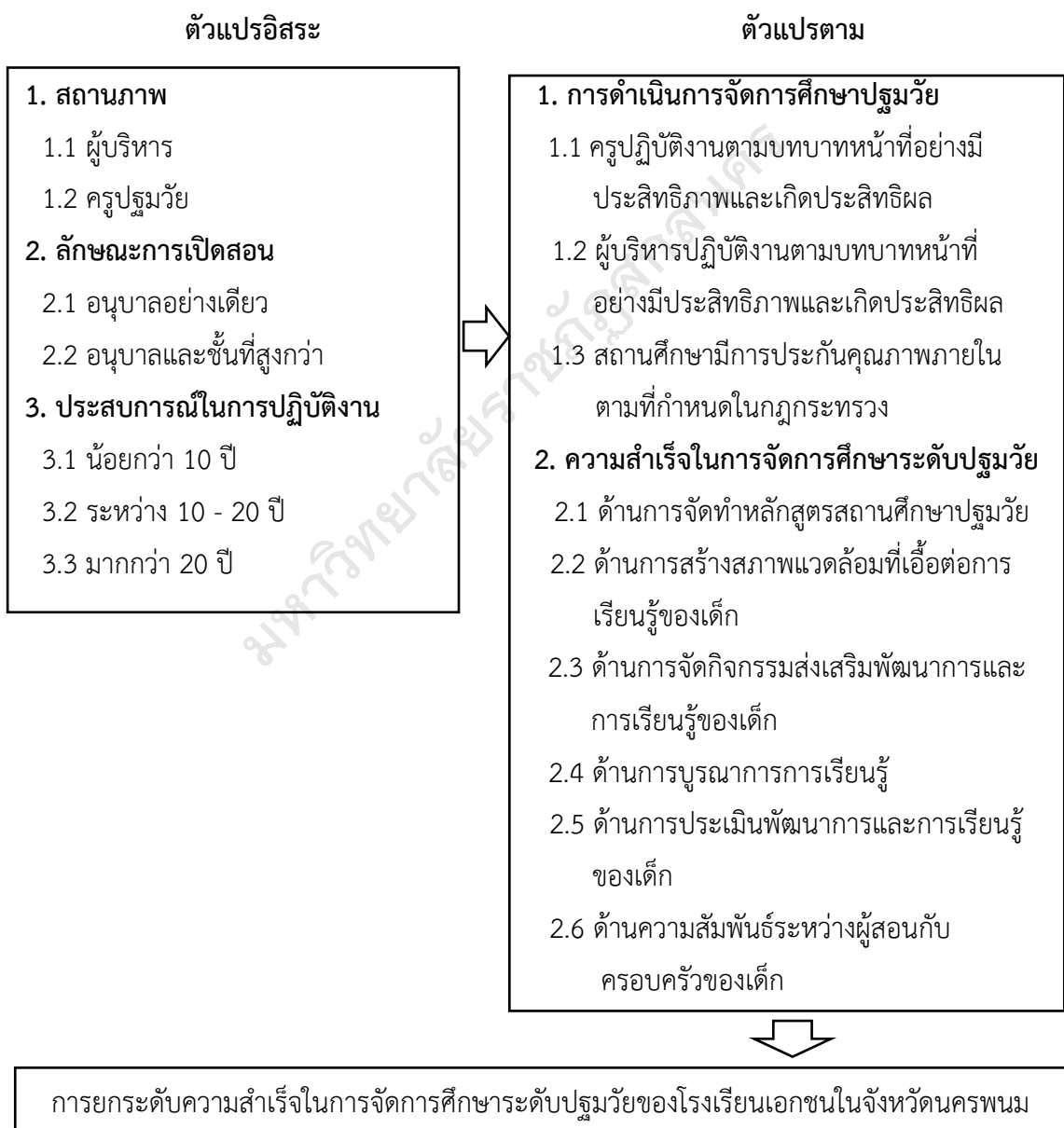
3.2.2.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

3.2.2.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ใช้กรอบตาม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 9 - 10) และความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ใช้กรอบตาม (สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 36 - 86) มีกรอบแนวคิดดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ทั้งที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาหรือชั้นที่สูงกว่าในจังหวัดนครพนม
2. การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 2 - 6 ปี ตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของสำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม
4. สถานภาพ หมายถึง สถานะของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนครพนม ประจำปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วย
 - 4.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับปฐมวัย หรือดำรงตำแหน่งรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรองผู้อำนวยการ
 - 4.2 ครูปฐมวัย หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ในระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม
5. ลักษณะการเปิดสอน หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนที่อยู่ในจังหวัดนครพนม แบ่งเป็น
 - 5.1 เปิดสอนระดับอนุบาลอย่างเดียว
 - 5.2 เปิดสอนระดับอนุบาลและเปิดสอนระดับชั้นที่สูงกว่า
6. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ได้รับการปฏิบัติงานเป็นครูสอนระดับปฐมวัย หรือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม แบ่งเป็น
 - 6.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนน้อยกว่า 10 ปี
 - 6.2 ระหว่าง 10 - 20 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนระหว่าง 10 - 20 ปี
 - 6.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปี
7. การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดนครพนมเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่

7.1 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หมายถึง ครูปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิทยฐานะตำแหน่งด้วยความมุ่งมั่นทุ่มเทการสอนอย่างเต็มเวลาและเต็มความสามารถ

7.2 ผู้บริหารปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล หมายถึง ผู้บริหารเข้าใจปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย มีวิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำและความคิดริเริ่มที่เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย บริหารงานด้วยหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม และใช้ข้อมูลการประเมินผลหรือการวิจัยเป็นฐานคิดทั้งด้านวิชาการและการจัดการ จนสามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีประสิทธิภาพโดยการแนะนำให้คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจใส่ในการจัดการศึกษาปฐมวัยเต็มศักยภาพและเต็มเวลา

7.3 สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หมายถึง โรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน โดยที่การดำเนินงานของสถานศึกษาต้องครอบคลุมมาตรฐานและตัวบ่งชี้ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวง

8. ความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษาระดับปฐมวัย หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นของการดำเนินการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือมาตรฐานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ประกอบด้วย

8.1 ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยหลักสูตรต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิเศษได้รับการพัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรม และภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน

8.2 ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การที่โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลายไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ มีของเล่นที่

หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม

8.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กโดยครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ และกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่ายโดยผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง เพื่อจะได้วางแผน สร้างสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้สอนต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุง ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะกับเด็ก และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

8.4 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ทักษะและเจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตรประจำวันได้ด้วยตนเอง

8.5 ด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การประเมินการเปลี่ยนแปลงของเด็กปฐมวัยโดยยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ โดยสังเกตและประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก ว่าได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก จากข้อมูลเชิงบรรยาย จากการรวบรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของเด็ก ตลอดจนการที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงานสามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการจัดทำไตรังตรงสารนิเทศน์จะช่วยให้ผู้สอนในการวางแผนการจัดกิจกรรมชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคน ใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้อีกด้วย

8.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก หมายถึง การที่ครู ตลอดจน พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็ก และทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

9. บูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ครูจัดกิจกรรมโดยการนำเอาศาสตร์การเรียนรู้หลายศาสตร์เข้ามาร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และมีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในช่วงปฐมวัย

10. พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างและคุณภาพของอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กปฐมวัย ที่ทำให้สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสามารถเพิ่มทักษะใหม่ ๆ และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในบริบทต่าง ๆ

11. แนวทางยกระดับความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครพนม หมายถึง การหาวิธีการที่จะช่วยให้การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยประสบความสำเร็จมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยนำความสำเร็จในการจัดการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาพิจารณาหาวิธีการพัฒนา แล้วนำวิธีการดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน แล้วนำผลการสัมภาษณ์นำมาเสนอเป็นความเรียง (Content Analysis) เป็นข้อสารสนเทศสำหรับผู้เกี่ยวข้องต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร